

ב ק ש ה

מאת הרב הגאון הצדיק אבד"ק גריידיטץ

שאלתי ובקשתי אל רבותי ואחי עם קדש להיות עושה ותושה
להוציאני ממכוכה אשר רבה היא אצלי. והוא אם שכבר הייתי
עמוס בלי ערך בצרכי רבים בשוית בהוראה וכעניני ארץ הקדושה
לטובת רבותינו ואחינו דשם, וגם במה ששלחו שכורי לב לכאן,
הי' אכתי מבא לעמוד בכל, כי הי' תה'ל כחי לספול וגם עתה הי'
מספיק באשר לא הוצרכתי לשמור גופי רק מעט. לא ישנתי
שינת הצהרים וגם לילות טפת לא הי' אצלי רק כלילות תמורת
אך לפני איזה שנים שנחליתי לטוב נשמע והייתי בסכנה אשר
נשארתי שוב בתשות כח הייתי סוכרת לשום שמירת רבה על גופי
והפצירו מאחבי נפשי כי להעמיד בכתבי העד כרוז-לפל יעצמו
עלי עוד בכתובה או בכיאה לכאן. אך ידאחי מן אפי ורצא יחי
חובתי בכך וסכלתי חוץ ממכוע. אולם מזמן קרוב בא רצון להמרינות
שאני כבן בית לפני המקום, ובזה שמע רבים שירת גדולות פניהם
עלי ויש לי לאמור כפי דאיתא בהרי"ש סוף שביעית, והתפא במ"א
קנ"ו מי שהלך למקום שאין מכירין אותו והם סוברים שהוא שנה
הדכה ומלכדים אותו ביותר צריך לומר להם לא שנית כלל חלילה
ועלי להודיע כן לא מחמת ענוה רק האמת כן הוא. אמרתי חשבים
שיש לי איזה ידע בקבלה ועושה אני חלילה בקבלה, ככל הדעות
שטעות גדול הוא ואני רבים שמעו בחזותם אצלי שכל
הכרפות שאני מברך אין רק ככל אדם פשוט. וכבר גליתו את
בעפנת קענת אנת ט' וכבר אתמחר גליתו חסידים ואנשים מצרינות
יותר ויותר מאשר נמצא ממני. ואני תש כח באשר ראו רבים
בחיותם ומאחר שבאו מדרך רחוק ובחוצאות רבת פחד וי עלי
לדחותם ואני חלילה בסכנה. הגם שהגבול חסידים לחיות מחמת
מלקבל מי שהוא וגם לא פוס ב' חז' בכל היום מלמתי מכל
עיתים הללו הכרחים גם אז לקבל ובפרט יש צער גדול שנשלים
חרישין בחגבולים ואין אומר שלום עלי נפשי ודחי דשם בסכנות
קנאים אם ימחינו פה ותבאנה לשום בהפצרות ופיות כדרכן שחזק
מעצר להן בפעם איד אפשר לעמוד בכך. יותר מדברי יחזק בלמוד
נכל חבל וגו' יש בזה לאמר. ודמית למצא תולדה בכתבי גדולי

רבנים להצילני והי' חשבוני ה' ^{במחשבות} מה שברור חלוש
 האמונה יהי' להם מופת משמיעת הפלת ישראל גם בזמן הזה.
 והארכבן לתשובה עלי' במקו' שרואה אני להפיק עצמי. וכן היו עוד
 יותר בפה נשכאים רבנים לבאן בחמיהתם עלי' כאילו הייתי עובר
 על דברי רב ברכות י"ב ע"כ שמי שיכול להתפלל על חבירו ואינו
 מתפלל שנקרא חוטא והביא זה מקרא מפורש גם אנכי חלילה
 לי מחטא זה! מחזור להתפלל בעדכם ולא דבר זאת שלא
 נחזק. רצוני מהרבנים יש גם להספך כמעט הרוב מהבאים אלי מן
 הרבנים בקשות ומליצת להנה להבא. לכן מבקש אני אחר שלקחתי
 רשות מהקב"ה כדן להזהיר הרבה שלא יבאו לכאן אצלי
 לא אנשים ולא נשים. ונא רבותי ואחי חסלאה דברים
 אחרי לפרסם הזהרתי הזאת. שובו להקדושים שבמדינתם ה' יהי
 חספם עליהם. בהרבה נפלאות שנעשה על ידם נסים. והנה אין
 אזרהי בדעפושען שהרבו לשלוח רק על הביאה לכאן ורק זאת
 יכול להיותו שמי שרצה לדבר בפני יסע רק לרכותו דמדינה.
 והלא כיו"ד שליח אין רק לילך לחכם שבעיר שגם זה מספיק ומי
 שיהיה השוקו לכא גם אלי יכתב ודרכי גם עתה והמיד שבכל
 תפלה חול שחרית ומנחה ומערב קבעתי נוסח לאסור ברפאנו נמשך
 כמה שנאמר מלכים א' ח' ול"ש כל הפלה כל תחנה אשר תהיה
 לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו וגו' ואחא
 תשמע. השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש בכל דרכי
 אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לצדק את לבב כל בני האדם
 שיהקים כן לכל אשר נמצא במכתב אצלי או באיגרות ופורט אני
 כמה כללי ענינים כגון להריון ולידה קלה ולרפואת שונות אשר
 שביחים הרבה. וכן אומר אני בנוסח לענין פרנסה בשופי בשמע
 קולגו. וכיון שכן מספיק רק לכתב לי ויהי בעת הקריאת האגרת
 הפלה. כי כן יש תמיד אצלי ישוב כהפלת הקבועות ולא יכולט
 מעת רצון ואז יש ישועה יען שכל המכתבים נשארו שמור אצלי
 כרוכים יחד אחר איזה ימים להגית במקום מיוחד. ואציע התועלת
 הרב עד כמה עדיף בכך.

א) החטול הדרך וכיטל מעשיו בביתו וחוצאה וגם סכנות
 העבדת הגבולים לא יהי'.
 ב) כטובתי להיות לי מבא לשוב למלאכתי מלאכת התורה
 במנותה והשקטת רוחי לשמירת גופי.
 ג) שיסנעו צעקות פריצי הדור ואשר גם יראי שמים חשו
 הרבה לזה ואשר תמורת דברי הרבנים ששופטים שיש קדוש השם
 חושבים יראי שמים אחרים שיש ה' ל' ש' ש' על ידי המלענינים.
 ואני מתחיק לחסד כמה שעכ"פ לא כזבו עלי' גם לאמר שקבלת
 פרס יש לי. אך כבר נשמע וידוע כבר בשנים קדמוניות וכן עד
 עתה שאני מקבל מאומה והרוצה ליתן ידוע למאות רבות נפשות
 שדרכי לאמר הן לצדקות פועט ודי בזה. אך גם הדבר בעצם מה
 שמלענינים הרבה על קדושת ישראל נשבר לבי. ואולם בזה שיהי
 רק במכתב לא יהי כן. והנה ודאי שמטעם זה לכד לא הייתי
 מזהיר והייתי שומר דברי הזקנים ברומי שנשאלו מן הפולסופין וכי
 יאכד ה' עולמו מפני השוטים כמבואר במשנה ע"ז נ"ד ע"כ אכל
 לצרף יש גם זאת ועדיף שנמתק' הכן. ורק זאת אני מודיע שלא
 ידרשו ממני לכתוב תשובה *) שלוח עוד יותר הכנדה מהביאה
 לכאן וכן אני עושה מאז שנתרבו מבקשים ומה ששולחים מארקען
 נוהן אני התמורה לצדקה דניתא ליעבד מצוה בממונו וכן שאי
 אפשר לי לשלוח לחזרה וכן אני נוהן לצדקות ולחלק לגזכרים
 הפדיונים ששולחים ואני משיב. ויש מחסרון חכמה ורעת לבקש
 ממני להשיב הכי אפשר להרבה מאות שכותבים עד שחולפים
 כמה ימים למצא מבא רק לקרא במהירות כל האיגרות ורק
 בהדעפושען שמבקשים דראט לחזרה בזה יהי לי להשיב להמציא
 ברכה להתחלה. ומה שרוצים רבים ממני עצה זה נשאר לדבר
 עם גדולי הקדושים לדבר עמהם כמקום. דברי הכותב באהבת
 האמת לטובת עם קדוש ויגמר נא ה' בעד'

הק' אלי' במהריש ז"ל חופ"ק גרידץ.